

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

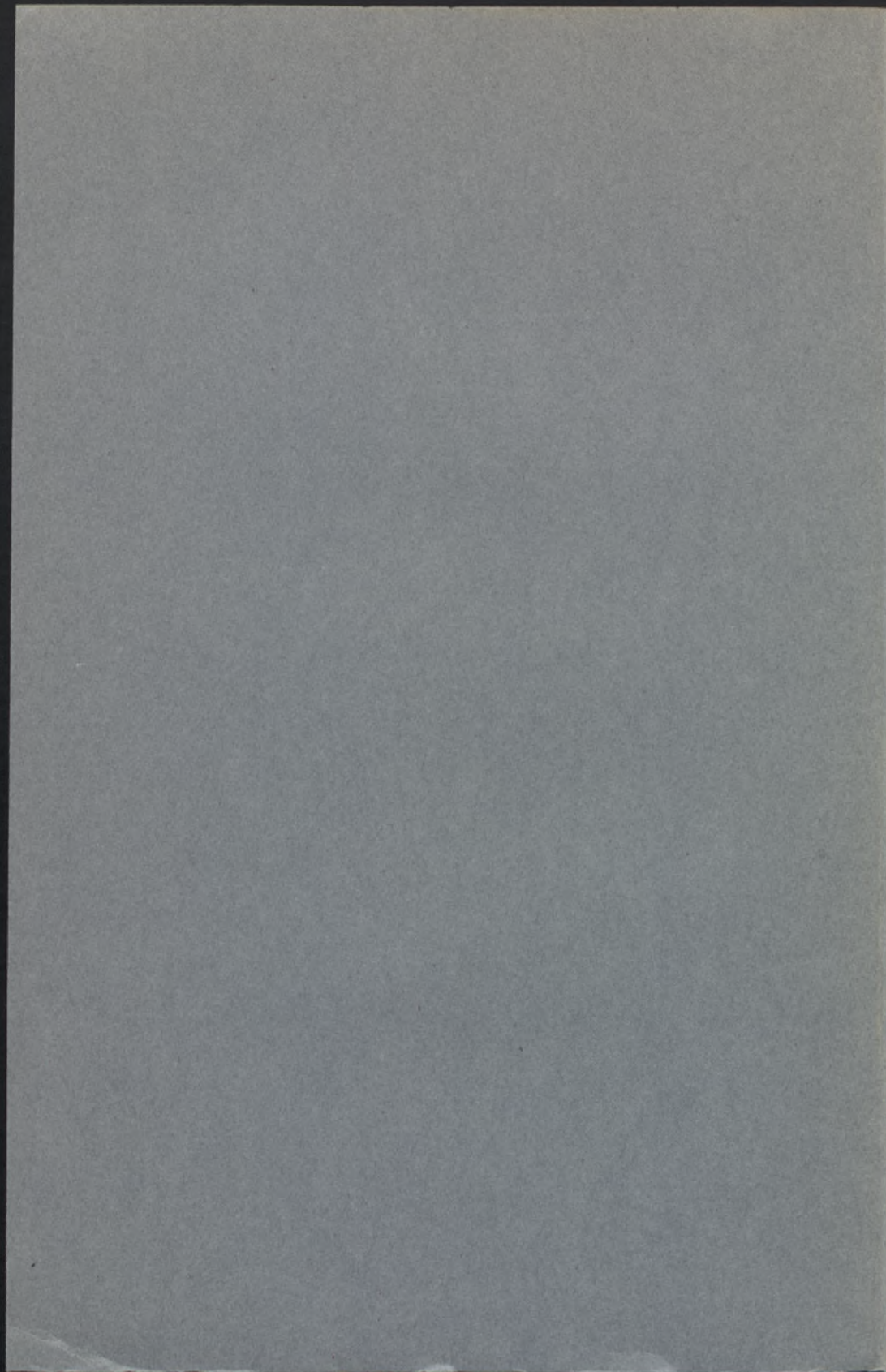
Handwritten notes in the top right corner, possibly including a name and a date.

Nölva, O.

"Den skollofskoloni"

1889.

(B.) Litt.
No.

"EN SKOLLOFSKOLONI!"

DIKT

AF

VILHELM MÖLLER.

NORRKÖPING
M. W. WALLBERG & COMP. BOKTRYCKERI
1889.

*
v. 41
29

EN SKOLLOFSKOLONI.

DIKT

VILHELM MÖLLER.

KÖBENHÄVN
H. W. WILHELM & CO. BUCHHÅNDLERE
1852

Det är så kvaft derinne, men likaväl så kallt,
der är en doft af mögel, af sjukdom öfveralt;
der invid spiselmuren i dager grå och skum
de små i ängslig tystnad helt tätt ha tagit rum.

På dessa bleka läppar bor intet barnsligt skämt,
på dessa tärda kinder ej rosor möte stämt,
i dessa matta ögon med blåsvart rand omkring
af ystert barnalöje du spårar ingenting.

Den magra barmen hyser just icke mycket mod,
och armen aldrig mäktar slå till vid hetsigt blod,
och tanken är så dufven och viljan är så svag:
det fostras inga jättar, der nöden skipar lag.

Och kyffet der i gränden ger inga kinder färg,
och ingen kraft åt lungan och armen ingen märg,
och hoppet, ständigt svekfullt, gör ingen vilja stark,
och själlöst pluggad läxa ej odlar tankens mark.

Väl stojar utanför der ett muntert ungdomslag
i ystert ras och lekar med vänskap eller slag,
men der vid spiselmuren dit ut man längtar knapt
ty dels för tunn är kolten och dels humöret slapt.

När ändtligt våren kommer med sol och fågelsång,
tror du, de arma glädjas åt all dess fröjd en gång?
Ånej, den unkna luften den hänger ännu i,
och kosten är för liten, att det skall krafter bli.

Hur mången stackars moder satt ej i vinternatt
och såg med sorg, hur barnet i feberdrömmar spratt!
Hur varm var icke bönen om bistånd åt de små,
hur trycktes icke hjertat af ängslan då och då!

Kanhända bönen hördes, fast pröfningen gick på,
ty man ju bjöd omsider till landet ut de små.
Der mötte andra ångor, äu grändens kammar slöt,
der hördes andra sånger än vinterstorms, som tjöt.

Här fyldes magra kinder så småningom med blod,
en smula kraft fick armen och barmen litet mod,
i blicken blef det uttryck, ett leende kring mund',
i hjertat blef det värme och tanken fick en grund...

Ty i naturens sköte får kroppen mærg och kraft,
och själens vingar växa och vetandet får saft.
Naturen öppnar blicken, der blir vår känsla varm,
der väckas glada tankar till lif uti vår barm...

Men så blef leken ändad, förr'n sommarn än var slut,
och grändens skumma kammar var unken som förut.
Dock — det fans litet glädje, fast nöjet var förbi:
det fans ett hopp, som sade: en **skollofskoloni!**

Men du, som gaf din gåfva till detta ädla värf
säg, känner du ej glädje i hvarje kroppens nerv,
vill ej en tår sig tränga uti din ögonvrå
vid tanken på en moder, som gläds med sina små?

Gör om, hvad då du gjorde att glädjas än en gång
åt barn, som gladt berätta om sol och fågelsång,
åt tanken att kanhända *din* skärf ett *lif* var värd,
att okänd mor välsignar din lilla offergård!

1001851002

